

Inleiding

Nederland en Europa worden geconfronteerd met een aantal grote uitdagingen. Versterking van de Europese economie is nodig om te kunnen blijven concurreren met landen als de Verenigde Staten en China. Toenemende geopolitieke spanningen maken dat Europa zich geenoedzaakt ziet om haar defensie-industrie te versterken en meer autonoom te worden op verschillende strategische terreinen. Ook zitten Nederland en Europa middenin een energietransitie en kampt Nederland met een grote uitdaging op het gebied van woningbouw. Al deze maatschappelijk relevante uitdagingen gaan gepaard met een grote behoefte aan financiering.¹ Om aan deze financieringsbehoefte te kunnen voldoen zullen zowel het spaargeld van Europese burgers als de Europese kapitaalmarkten geactiveerd moeten worden.² De Nederlandse en Europese asset management sector kan daarbij een belangrijke rol spelen. In dit memorandum bespreken wij hoe asset managers bijdragen aan de financiering van de (reële) economie, en zo aan de financieringsbehoefte die gepaard gaat met deze uitdagingen.

Asset management

Asset managers zijn een belangrijke schakel in het financiële systeem. Zij maken het mogelijk om kapitaal efficiënt te alloceren, risico's te beheersen en rendement voor beleggers te optimaliseren. Dit doen zij door kapitaal van individuele en institutionele beleggers, zoals pensioenfondsen, verzekeraars en particulieren samen te brengen in beleggingsfondsen en dit collectief te beleggen (*collectief vermogensbeheer*), of door vermogen te beheren op basis van een individueel mandaat (*discretionaire mandaten*).

Dit brengt een aantal belangrijke voordelen met zich mee. Door kapitaal te bundelen hebben asset managers toegang tot projecten en investeringskanalen die voor individuele beleggers niet toegankelijk zijn. Denk hierbij aan de financiering van digitalisering, de energietransitie, infrastructuur, defensie en woningbouw door gebruik te maken van instrumenten als obligaties, de verschillende vormen van private credit, en andere fondsen. Daarnaast stellen asset managers beleggers in staat om tegen lage(re) kosten een brede(re) spreiding van risico's te realiseren, en profiteert de individuele belegger van de expertise en het professionele beheer van de asset manager, die beschikt over de analytische capaciteit en markttoegang om kapitaal optimaal in te zetten.

In Nederland werd eind 2024 €2.119 miljard aan vermogen (Assets Under Management; 'AuM') beheerd door asset managers.³ Met een marktaandeel van 6.4% was Nederland daarmee destijds de nummer 5 van Europa, en nummer 3 in de EU. Van het totaal in Nederland beheerde vermogen bestond €902 miljard uit collectief beheerd vermogen, en €1.217 miljard uit discretionaire mandaten.⁴ Van het collectief beheerd vermogen was eind 2024 ongeveer €450 miljard afkomstig van pensioenfondsen.⁵

FIGUUR 1⁶:

	Country	AuM (€bn)	Market Share
1	UK	12,069	36.5%
2	France	5,290	16.0%
3	Switzerland	3,670	11.1%
4	Germany	3,209	9.7%
5	Netherlands	2,119	6.4%
6	Italy	1,528	4.6%
7	Spain	583	1.8%
8	Denmark	548	1.7%
9	Belgium	447	1.4%
10	Austria	202	0.6%
11	Turkey	110	0.3%
12	Poland	89	0.3%
13	Czech Republic	71	0.2%
14	Hungary	57	0.2%
15	Portugal	52	0.2%
16	Greece	30	0.1%
17	Slovakia	12	<0.1%
18	Slovenia	9	<0.1%
19	Croatia	5	<0.1%
	Rest of Europe	2,923	8.9%
	Total	33,022	100%

Een belangrijk onderscheid ten opzichte van andere financiële instellingen is dat asset managers vermogen van individuele beleggers of een collectief daarvan niet via hun eigen balans beleggen. Het bedrijfsmodel van een asset manager is daarmee wezenlijk anders dan dat van bijvoorbeeld een bank of verzekeraar. Waar banken en verzekeraars eigen posities innemen en aan procyclische prikkels zijn blootgesteld, verbindt de asset manager vanuit een langetermijnmandaat namens haar beleggers spaar- en pensioengeld op stabiele wijze met investeringen in ondernemingen, infrastructuur en andere activiteiten in de reële economie. Hiermee vervullen asset managers een eigen rol in de financiering van de reële economie.

Financiering van de economie

Financiering van de reële economie vindt plaats via verschillende kanalen en door verschillende typen financiële instellingen. Traditioneel werd de verstrekking van krediet aan particulieren en bedrijven gezien als een kernfunctie van de bancaire sector. Die rol is echter niet exclusief bancaire: ook niet-bancaire financiële instellingen, waaronder asset managers, spelen een (steeds) prominente(re) rol als financier. Dit gebeurt zowel via de publieke kapitaalmarkten door bijvoorbeeld het opkopen

¹ Zie: M. Draghi, The future of European competitiveness – Part A: A competitiveness strategy for Europe, September 2024, p. 5.

² Ibid 1, p. 10.

³ Zie: EFAMA, Asset Management In Europe: an overview of the asset management industry, 17th edition, 2025, p.8.

⁴ Ibid 3, p. 58-59.

⁵ DNB, dashboard beleggingsinstellingen – balanstotaal Nederlandse beleggingsinstellingen naar fondstype, [Beleggingsinstellingen | Dashboard | De Nederlandsche Bank](#).

⁶ Ibid 3.

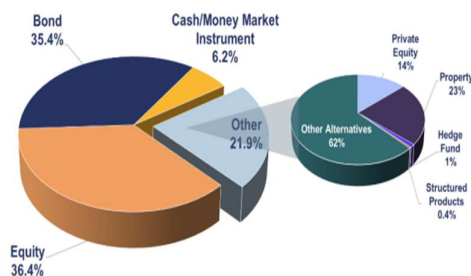
van obligaties als daarbuiten, via het rechtstreeks verschaffen van vreemd vermogen aan bedrijven, ook wel private credit genoemd.

Investeren in obligaties

Het financieren van bedrijven door obligaties op te kopen vindt zowel op de *primaire markt* (de markt waar nieuwe obligaties worden uitgegeven) als op de *secundaire markt* (de markt waar partijen onderling handelen in uitgegeven obligaties) plaats. De financieringsfunctie is het meest prominent op de primaire markt: door het kopen van nieuw uitgegeven obligaties stellen beleggers zoals asset managers direct kapitaal beschikbaar aan de uitgevende instelling. Maar ook op de secundaire markt komt de financieringsrol naar voren. Als investeerder in de obligatiemarkt creëren asset managers vraag op de secundaire markt. Deze vraag zorgt voor meer liquiditeit: beleggers weten dat ze hun obligaties snel kunnen verkopen. Hierdoor vragen beleggers minder liquiditeitspremie (de vergoeding voor het minder makkelijk verhandelbaar zijn van financiële instrumenten). Asset managers zijn als grote en actieve deelnemers een belangrijke bron van die liquiditeit. Door op beide markten in obligaties te investeren dragen asset managers bij aan de diversificatie van financieringsbronnen en aan een ruimere beschikbaarheid van kapitaal voor bedrijven en overheden. Dit is een functie die in het licht van de Europese ambitie om minder afhankelijk te worden van bancaire financiering aan belang wint.

Eind 2024 bedroeg het aandeel van obligaties in de portefeuilles van asset managers in Europa 35,4%, waarmee obligatiebeleggingen na aandelen het belangrijkste bestandsdeel van deze portefeuilles vormden.

Figuur 2:
Asset allocation at end 2024
(Share in total AuM)

⁷ Ibid 3, p. 36

⁸ Zie: Europese Commissie, SME Performance Review 2025, 2025.

⁹ Private credit omvat vele vormen van private kredietverschaffing zoals *direct lending* (een bilaterale onderhandse lening), *venture debt* (een lening aan een startend bedrijf zonder assets), *distressed debt* (een lening aan een bedrijf in financiële moeilijkheden) en verschillende tussenvormen.

Private credit

Buiten publieke markten hebben beleggers de laatste decennia ook een belangrijke rol als kredietverschaffer gekregen. Al sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw verschaffen asset managers direct krediet aan bedrijven die niet via banken of bijvoorbeeld de obligatiemarkt in hun financieringsbehoefte kunnen voorzien. De afgelopen jaren is deze rol verder gegroeid en zijn asset managers actiever geworden in het direct verstrekken van leningen via zogenoemde private credit fondsen. Deze groei is mede het gevolg van de strengere kapitaalisen voor banken waardoor minder krediet aan het mkb en andere meer risicovolle ondernemingen kon worden verschaft. Deze trend is in Nederland sterker zichtbaar dan in andere landen.⁸ Waar banken zich (deels) terugtrokken kregen asset managers de kans om aantrekkelijke rendementen te genereren door ondernemingen toegang te geven tot financiering die voor hen langs de traditionele weg niet of nauwelijks beschikbaar was. Private credit vervangt bancaire financiering daarbij niet, maar biedt ondernemingen een waardevolle aanvulling op het financieringsaanbod.

Kredietverstrekking via private credit vindt plaats wanneer niet-bancaire financiële instellingen, zoals asset managers, buiten publieke markten om vreemd vermogen verschaffen aan een breed scala aan ondernemingen en projecten.⁹ Dit omvat zowel kleine en middelgrote ondernemingen en specifieke projecten die niet in aanmerking komen voor een bancair krediet, als stabiele bedrijven die door het bilaterale karakter van private credit financiering kunnen aantrekken die beter past bij hun specifieke doelstellingen. Deze private credit fondsen kunnen onderdeel zijn van een grotere asset manager of individueel opereren.

Via private credit fondsen transformeren asset managers kapitaal van institutionele en particuliere beleggers naar leningen aan projecten en ondernemingen in de reële economie. Recente Nederlandse voorbeelden illustreren dit goed. Zo is een lening van €250 miljoen verstrekt aan chipfabrikant Axelera AI¹⁰, is financiering verstrekt aan ViCentral waarmee de productiecapaciteit voor diabetes technologie kon worden uitgebreid¹¹, en hebben pensioenfondsen PMT en PME via door asset managers beheerde private credit fondsen € 1,15 miljard beschikbaar gesteld aan middelgrote Nederlandse en Europese bedrijven in de metaal en hightechsector.¹²

¹⁰ [BlackRock Backs Dutch Chipmaker Axelera AI in \\$250 Million Round - Bloomberg](#)

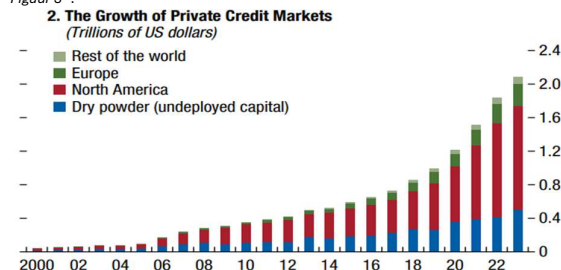
¹¹ [ViCentral collects \\$74m Series C](#)

¹² Zie: FD, [PMT en PME investeren € 1,15 mrd in Europese hightechbedrijven](#), 12 maart 2026.

De groei van private credit

Private credit is de laatste decennia sterk gegroeid, met gemiddelde jaarlijks 17% sinds 2008.¹³

Figuur 3¹⁴:

Deze groei is het gevolg van een samenloop van structurele en conjuncturele factoren. De lage-renteomgeving van het afgelopen decennium motiveerde institutionele beleggers om hogere rendementen te zoeken buiten traditionele publieke markten. Tegelijkertijd werden bepaalde delen van de kredietmarkt na de financiële crises van 2008 minder aantrekkelijk voor de bancaire sector als gevolg van de strengere kapitaalseisen onder Basel III en IV. Private credit groeide zo wereldwijd van circa \$616 miljard AuM in 2014 naar \$2.134 miljard in 2024, een samengestelde jaarlijkse groei van 13,2%.¹⁵ In Europa verliep die groei nog sneller: van \$92 miljard AuM in 2014 naar \$656 miljard in 2024, een samengestelde jaarlijkse groei van 21,7%.¹⁶

De groei in Europa is opmerkelijk door het structurele verschil tussen de Europese en Amerikaanse kredietmarkt. In de VS is de financieringsmarkt traditioneel minder bancair georiënteerd. Bankleningen vertegenwoordigen daar circa 25% van de totale bedrijfsfinanciering tegenover circa 75% in Europa.¹⁷ Private credit heeft in de VS dan ook een langere geschiedenis als geaccepteerde en volwassen financieringsvorm. In Europa is de verschuiving van bancaire naar niet-bancaire financiering een recenter en onafgerond proces. Private credit speelt hier een steeds prominenter, maar structureel nog relatief beperkte rol ten opzichte van de bancaire sector.

Risico's in private credit

De groei van private credit heeft ook risico's met zich meegebracht. Deze risico's zijn in de Verenigde Staten goed zichtbaar geworden. Een van deze kwetsbaarheden is het waarderingsrisico: omdat private credit fondsen niet op publieke markten worden verhandeld ontbreekt een

continue marktprijs en worden waarderungen periodiek modelmatig vastgesteld. In een stressscenario kan dit leiden tot neerwaartse bijstellingen van de waardering en oplopende *defaults*¹⁸ bij bedrijven die door private credit gefinancierd zijn. Dit risico concreetiseerde zich begin 2026 toen meerdere grote Amerikaanse private credit managers, waaronder Blue Owl Capital en Cliffwater de kwartaaluitkeringen aan particuliere beleggers moesten beperken nadat uitbetalingsverzoeken sterk opliepen. Dit was mede het gevolg van zorgen over de kwaliteit van leningen aan bedrijven met veel schuld, en de vraag of gehanteerde waarderungen de werkelijke risico's accuraat weerspiegelden. Een tweede risico betreft de toenemende convergentie tussen private en publieke kredietmarkten. Door de sterke groei en het dominanter worden van grote managers concurreren private leningen en publieke leningen zoals *leveraged loans* en *high yield obligaties* steeds vaker op dezelfde transacties. Dit zorgt voor krappere spreads en versoepelde leningsvoorwaarden. Dit vergroot de correlatie tussen beide markten en vermindert het diversificatievoordeel dat private credit traditioneel biedt. Tot slot kan de complexe waardeketen het lastig maken om de totale *leverage*¹⁹ in het systeem en de doorwerking van eventuele defaults volledig in beeld te brengen.

Deze risico's zijn deels inherent aan beleggen in private markten en beleggen in het algemeen. Dergelijke risico's worden in belangrijke mate ondervangen door professioneel beheer, brede spreiding van beleggingsportefeuilles en, in de EU, door het Europese wetgevingskader voor private credit.

Het wetgevingskader

Private credit fondsen in de EU zijn gestructureerd als *closed-ended Alternative Investment Fund ('AIF')*, waarin kapitaal voor langere periode wordt vastgezet. Traditioneel was dit type fondsen alleen toegankelijk voor institutionele investeerders, maar met de komst van het European Long Term Investment Fund ('*ELTIF*') hebben ook particuliere beleggers toegang tot private credit gekregen. Op deze AIFs is de *Alternative Investment Fund Managers Directive*²⁰ ('*AIFMD*'), in Nederland is deze wet geïmplementeerd via de Wet op het financieel toezicht; de Wft) van toepassing. Wanneer een dergelijk fonds ook aan particuliere beleggers wordt aangeboden is ook de *ELTIF Regulation*²¹ van

¹³ Zie: IMF, Global Financial Stability Report: The Last Mile: Financial Vulnerabilities and Risks, 2024, p.56.

¹⁴ Ibid 13, p. 55.

¹⁵ PwC/Prequin, From niche to mainstream: how institutional capital is reshaping private credit, geciteerd in Funds Europe, <https://funds-europe.com/from-niche-to-mainstream-how-institutional-capital-is-reshaping-private-credit/>, september 2025.

¹⁶ Ibid 15.

¹⁷ Carlyle, Mapping the Growth of Private Credit Across Europe, 2025.

¹⁸ *Defaults* zijn niet nakoming van schuldenaren. Dit kan gaan om niet nakoming van de betalingsverplichting, maar ook om niet nakoming van andere voorwaarden uit een leningsovereenkomst.

¹⁹ *Leverage* verwijst naar het gebruik van vreemd vermogen om investeringen mee te financieren.

²⁰ Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 on Alternative Investment Fund Managers and amending Directives 2003/41/EC and 2009/65/EC and Regulations (EC) No 1060/2009 and (EU) No 1095/2010.

²¹ Regulation (EU) 2015/760 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2015 on European Long-Term Investment Funds.

toepassing. In 2025 is de AIFMD herzien en zijn er specifieke regels geïntroduceerd voor AIFs die leningen uitgeven of daarin investeren ('*AIFMD 2.0*').²²

AIFMD 2.0 introduceert voor Europese AIFs die leningen uitgeven expliciete diversificatievereisten²³, een risicoretentieverplichting²⁴ en verbiedt originate-to-distribute strategieën²⁵. Hiermee wordt geborgd dat beheerders een langetermijnbelang behouden bij de kwaliteit van de leningen die zij verstrekken. Daarnaast worden fondsen verplicht om een closed-ended structuur te hanteren voor AIFs die leningen uitgeven en kan slechts een open-ended structuur gehanteerd worden wanneer de risicomanagement systemen van het fonds hierop zijn ingericht.²⁶ Door deze verplichting kunnen liquiditeitsmismatches die in de VS tot problemen hebben geleid worden voorkomen. Ook wordt het gebruik van leverage door de AIFMD beperkt²⁷. In Europa worden de risico's van private credit daarmee niet alleen door professionele beheerders actief gemitigeerd, maar ook door een regulatorisch kader dat op cruciale punten steviger is ingericht dan het Amerikaanse kader. De potentiële risico's van private credit zijn daarmee fundamenteel anders dan in de VS en worden grotendeels ondervangen door sectorspecifieke regelgeving.

Private credit in Nederland

Nederland is qua vestigingsklimaat een aantrekkelijke locatie voor private credit fondsen. Zowel privaatrechtelijke als in fiscaal-juridische zin zijn er weinig belemmeringen voor het oprichten, structureren en beheren van een private credit fonds en de uitgifte van leningen daardoor.²⁸ Tegelijkertijd is er op beide terreinen winst te behalen. Een goed voorbeeld hiervan is de fiscale kwalificatie van de werkzaamheden van een private credit fonds. In veel gevallen is het onduidelijk of deze werkzaamheden kwalificeren als beleggen of als ondernemen, met als gevolg dat de toepasselijkheid van het FBI-regime, dat belastingheffing op fondsniveau voorkomt, onzeker kan zijn. Dit is slechts één van de aandachtspunten waarvoor verdere verduidelijking en optimalisering van het Nederlandse kader voor private credit de moeite waard is.

Daarnaast brengt de invoering van de Wet toekomst pensioenen ('*Wtp*') een fundamentele hervorming van het Nederlandse pensioenstelsel met zich mee die beleggen in private markets aantrekkelijk maakt voor particulieren die via een pensioenfonds beleggen. Collectieve pensioenregelingen worden omgezet naar individuele, op

rendement gerichte premieregelingen. Dit geeft pensioenfondsen meer ruimte om te beleggen in illiquide activa met een langetermijnhorizon. Private credit is hier, zoals we reeds hebben besproken, een goed voorbeeld van. Onder de Wtp is de verwachting dat pensioenfondsen zich meer zullen richten op lange termijn investeringen en hun allocatie naar private markten daarom structureel zullen verhogen. Gezien de omvang van het Nederlandse pensioenvermogen (eind 2024 goed voor minstens €450 miljard aan door asset managers beheerd pensioengeld) kan dit een aanzienlijke stroom kapitaal richting private credit in beweging zetten. Tegelijkertijd wordt private credit via het ELTIF-raamwerk steeds toegankelijker voor particuliere beleggers, wat de potentiële kapitaalstroom verder vergroot. Daarbij geldt wel dat het merendeel van dit kapitaal naar verwachting buiten Nederland belegd zal worden. De institutionele markt voor private credit in Nederland is relatief beperkt van omvang ten opzichte van bredere Europese en Amerikaanse markten, en de diepte en kwaliteit van het aanbod van op Nederland gefocuste strategieën blijft vooralsnog achter bij Europese peers.

Het potentieel

De combinatie van voornoemde ontwikkelingen biedt een mogelijkheid om het vermogen van Nederlandse huishoudens via pensioenfondsen en particuliere beleggingsproducten te investeren in de reële economie. Dit draagt bij aan de financiering van de investeringsagenda die het Draghi-rapport voor Europa heeft geïdentificeerd.

Om dit potentieel te realiseren is echter een adequaat nationaal kader noodzakelijk dat beleggingen in private credit ondersteunt. De onduidelijkheden die hiervoor zijn beschreven illustreren dat het huidige Nederlandse kader voor private credit op onderdelen nog onvoldoende is toegesneden op de groeiende rol die deze asset class vervult. Het wegnemen van deze belemmeringen is een voorwaarde om de kapitaalstromen die onder meer de pensioentransitie in beweging zet ook daadwerkelijk te kunnen kanaliseren naar de reële economie, en vormt daarmee een concrete taak voor zowel de Nederlandse wetgever als de sector.

De toegevoegde waarde van private credit voor de reële economie is helder. Het Europees Parlement heeft in haar reactie op het Draghi-rapport vastgesteld dat privaat kapitaal een instrumentele rol moet spelen bij het dichten van het door Draghi geïdentificeerde investeringstekort. Draghi schat dat Europa jaarlijks circa €800 miljard aan

²² Directive (EU) 2024/927 of the European Parliament and of the Council of 13 March 2024 amending Directives 2011/61/EU and 2009/65/EC as regards delegation arrangements, liquidity risk management, supervisory reporting, the provision of depositary and custody services and loan origination by alternative investment funds.

²³ Artikel 15 (4)(a) AIFMD 2.

²⁴ Artikel 15 (4)(i) AIFMD 2.

²⁵ Artikel 15 (4)(h) AIFMD 2.

²⁶ Artikel 16 AIFMD 2.

²⁷ Artikel 15 (4)(b) AIFMD 2.

²⁸ Zie: Baker McKenzie, Guide to Private Credit in Europe, 2024.

aanvullende investeringen nodig heeft om de uitdagingen op onder meer het gebied van digitalisering, de energietransitie en defensie het hoofd te bieden. Private credit, als instrument dat kapitaal van institutionele en particuliere beleggers direct koppelt aan financieringsbehoeften in de reële economie, is bij uitstek geschikt om aan die behoefte bij te dragen. Waar de Amerikaanse markt heeft laten zien wat de risico's zijn van een licht gereguleerd, sterk op retailbeleggers gericht model, biedt de Europese markt mede dankzij de AIFMD en het ELTIF-raamwerk een structureel robuuster fundament voor verdere groei.

Conclusie

Asset managers vormen een essentiële schakel in de financieringsketen van de reële economie. Door kapitaal van institutionele en particuliere beleggers te bundelen en te investeren in obligaties, private credit en andere instrumenten, voorzien zij ondernemingen in verschillende levensfasen van financiering. Tegelijkertijd vergroten zij de liquiditeit en efficiëntie van financiële markten. Omdat asset managers handelen namens de eindbelegger en niet voor eigen rekening, brengen zij het spaargeld en pensioengeld van Nederlandse huishoudens in contact met de reële economie.

Private credit vervult binnen dit geheel een steeds belangrijkere rol. De risico's die zich de afgelopen tijd hebben gemanifesteerd rondom waarderingen, liquiditeit en convergentie met publieke markten, rechtvaardigen geen scepsis ten aanzien van private credit als zodanig. De Amerikaanse situatie is het product van een specifiek regulatorisch kader en een andere marktstructuur die wezenlijk verschillen van het Europese. In de EU worden private credit fondsen beheerst door de AIFMD en, voor particuliere beleggers, het ELTIF raamwerk. De risico's die in de VS tot problemen hebben geleid zijn daarmee in de EU structureel en regulatorisch ondervangen.

Tegelijkertijd is er alle reden om private credit actief te omarmen als instrument voor de brede investeringsagenda waar Europa voor staat. Jaarlijks is circa €800 miljard aan aanvullende investeringen nodig om de uitdagingen op het gebied van digitalisering, de energietransitie en defensie het hoofd te bieden. Private credit is bij uitstek geschikt om in die behoefte te voorzien als aanvulling op bancaire financiering en publieke middelen. De sector bedient reeds een breed scala aan ondernemingen, van innovatieve scale ups als Axelera AI tot middelgrote bedrijven in de maakindustrie, en draagt daarmee concreet bij aan de financiering van de reële economie.

Voor Nederland liggen er specifieke kansen. De pensioentransitie zet een aanzienlijke stroom kapitaal

richting illiquide langetermijnbeleggingen in beweging. Het ELTIF raamwerk maakt private credit toegankelijk voor een bredere groep particuliere beleggers. Die kansen kunnen echter alleen worden verzilverd als het nationale kader daarvoor op orde is. Fiscale onduidelijkheden en regulatorische knelpunten die private credit fondsen ontmoedigen staan een optimale benutting van dit potentieel in de weg. Het wegnemen van die belemmeringen is geen technische exercitie maar een beleidsmatige keuze: de keuze om de Nederlandse asset management sector in staat te stellen haar rol als financier van de reële economie te vervullen.

DUFAS: Dutch Fund and Asset Management Association

Sinds 2003 zet DUFAS zich in voor een gezonde vermogensbeheersector in Nederland. DUFAS telt ruim 50 leden: van grote assetmanagers die de Nederlandse pensioen- en verzekeringsvermogens beleggen tot kleinere, specialistische vermogensbeheerders. DUFAS vergroot het bewustzijn van de maatschappelijke relevantie van beleggen, helpt mee aan het ontwikkelen van sectorstandaarden en vertegenwoordigt de sector bij de invoering van nieuwe wet- en regelgeving. Daarnaast zet DUFAS zich in voor één Europese markt met gelijke regelgeving.

Meer informatie

Wilt u reageren, of heeft u vragen? Ik hoor graag van u: Daan Zebel, Manager Regulatory Affairs, dz@dufas.nl.